

ARCHIV ČESKÝ

Č I L I

STARÉ PÍSEMNÉ PAMÁTKY

ČESKÉ I MORAWSKÉ.

Z ARCHIVŮV DOMÁČJCH I CIZJCH

SEBRAL A WYDAL

FRANTIŠEK PALACKÝ,

HISTORIOGRAF PP. STAVŮV KRÁLOWSTWJ ČESKÉHO, ŘÁDNÝ AUD' A SEKRETÁŘ KRÁL. ČESKÉ SPOLEČNOSTI
NAUK, ČINNÝ AUD SPOLEČNOSTI ČESKÉHO MUSEUM, AUD KRÁL. BAWORSKÉ AKADEMIE NAUK WE MNICHOWĚ,
UHERSKÉ UČENÉ SPOLEČNOSTI W PEŠTI, SLEZSKÉ SPOLEČNOSTI PRO WLASTENSKAU OSWĚTU
WE WRATISLAWI, LUŽICKÉ SPOLEČNOSTI NAUK WE ZHOŘELCI ŽC.

D J L P R W Ý.

W PRAZE, 1840.

W KOMMISSJ U KRONBERGRA I ŘIWNÁČE

dokudžby sůdce ot obce s strany zákona božieho woleni nebyli, anebo řád některý w zemi wyzdwižen nebyl, kteréhožby obecně zemané požíwali. A dále také abyšta těch lidí s obú stranú hájila před každým člověkem, což naydále mohú. A kdyžby sůdce woleni byli, anebo řád některý w zemi wyzdwižen byl, kteráž práwa mají, aby sebe právem hledali, ale nižádnú mocí. To sie stalo w radě, w neděli den s. Sigmunda, léta naroz. bož. MCCCCXXXIII. Při tom sú byli Tomášek Literat purkmistr, Waněk z Trubačowa domu, Martin Holík, Šimon biely, Šimon črný, Řehoř stolař, Ondřej pekař, Prokop rezník, Mikuláš Šohaj pekař a jiní konšelé Nowého Města Pražského.

7.

Auřad města Žateckého seznává, kterak lidé poddanj z Holedečka swědčili panj Katruši z Holedče o poddanosti swé.

W Žatci, 20 Dec. 1434.

My purkmistr a radda města Žateckého oznamujem tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzrie nebo čtúce slyšeti budú, že stojíce před námi w radě naši robotěžní lidé, Wacek, Witek, Beneš a Wacek z Malého Holedečka, i wyznawali dobrowolně před námi a swědčili jednostajně, že sú úrok platili slowútnému Prokopowi z Holedče; a po jeho smrti Oldřich bratr jeho požádal na nich, aby mu slibili člověčenstwie, a oni odepřeli, a řkúce: »paní Katruše Prokopowa obeslala nás, abychom jie úrok dali, protož sie nám nehodí člověčenstwie slibiti, ale umluwte sie spolu o to některak, a když sie umluwite, téměř tobě úrok budem platiti jako jie.« Dále wyznali, že potom ta paní Katruše přijela k nám do Žatče, a prosila pánów, kteříž toho času na radě seděli, že sú Oldřicha z Holedče před se do rady obeslali, a jeho tázali, číby to plat byl na swrchupsaných lidech; a on wyznal, že jest paní Katrušin, a že on jest jie správce i s jinými za to; a že pak ta radda je o to rozdělila, a řkúce: »pane Oldřiše! chcešli ten plat mieti, dada jie sto kop, uwieziž sie weň.« A on odpověděl, a řka: »nemám peněz, a protož nechajť ona drží plat swój a jeho požíwá.« Potom wyznali ti lidé, že sú puštěni do swětnice do raddy. Tu nadepsaná paní Katruše před raddú žádala, aby jie člověčenstwie slibili: a oni poradiwše sie a srozuměwše, že sú se umluwili, i slibili jie člověčenstwie, a že jie úroky rádi chtie platiti. Dále tíž lidé wyznali, že potom, když sú již člověčenstwie paní Katruši slibili, ona paní Katruše řekla ku pánóm, kteříž toho času na radě seděli: »milí páni! tak jakož tito lidé již sú moji, dávámť wám je mocně i s tiem úrokem s desieti kopami, w němž zásedie, a prosím WM^u, račte obránce býti těch chudých lidí, a nedajte jim ná-tisków činiti.« A řekla dále: »jakož nynie u nás w Mostě mrú, úmysl mój jest,

žebych sie chtěla sem bráti, a při swých lidech bydliti a žiwiti sie. Pakliby mne buoh neuchowal, jmámť dceru jménem Zdeňku, tať práwa w Stráncích nižádného nemá: zuostaneliť žiwa, wěřimť WM^u, že jie s tiem platem prawě učiníte; pakliť jie buoh neuchowá, tehdy ten plat, totižto deset kop, obratťe kamž ráčíte.« Toho wyznánie jich a swědectwie na swědomie pečet města našeho k tomuto listu přitisknutí kázali sme. Jenž jest dán v pondělí u vigilií sw. Tomáše apoštola, léta narozenie syna božieho MCCCCXXXIV. (DD. XV, 304).

8.

Auřad města Mostského swědčj, že Hanuš Polk někdy Mikulášowi Rozlerowi wsi swé Janowic w dluhu 53 kop mocně postaupil.

W Mostě, 5 Jul. 1437.

My purgermistr a konšelé přisežní raddy města Mostského oznamujem tiemto listem wšem obecně, kdož jej uzrie nebo čtúc slyšeti budú, že před nás do plné rady naše přišedše múdři a opatrní naši spolusúsedé mili, Alexius a jiní třie jeho towařišie a w této mieře konšelé staré raddy, nás zprawili w jistotě, kterak w času jich konšelstwie, ježto Alexius byl purgmistrem, přišel před ně byl slowútný Hanuš Polko, tehdy náš spoluobywatel dobré paměti, žiw a zdráv jsa, s dobrú paměti a dobrowolně, a sstúpil mocně wsi swé jménem Janowic a jinak Jansdorf, s lidmi úročnými, s úroky, s poplatky každými a panstwím, i se wšim prawem a přislušenstwím, nic nezuostawuje, múdrému muži Mikulášowi Rozlarowi, našemu spolusúsedowi, miesto základu w 53 kopách gr. dobrých stříbrných Pražského rázu, tu wes a to zbožie sprawedliwě držeti, a jeho požíwati bez překazy wšeliké tak dlúho, ažby mu penieze 53 kop gr. swrchupsaných úplně zaplacency byly, kteréž mu jest Hanuš Polk wedle řádného počtu mezi nimi dlužen byl zuostal a k němu sie před nimi přiznal. Také nás zprawili swrchupsaní Alexius a towařiši jeho, purkmistr a konšelé staré raddy, že týž Hanuš postawil tudiež a tehdá před nimi lidi swé úročné z Janowa (*sic*) wsi nahořepsané, a kázal jim plné člowěčenstwie a poslušenstwie slíbiti, přisieci i držeti tak dlúho Mikulášowi Rozlarowi swrchupsanému, dokud jemu penieze jeho 53 kop gr. úplně splněny nebudú; a že to ti jistí chudí úroční lidé tak držeti slíbili a přísáhli, jakož jim pán jich to učiniti kázal. Také wědomo jest nám, že Mik. Rozler nahořepsaný to zbožie jemu tak sstúpené držel jest ot obce šest let násobných bez překažení. Toho wyznánie před námi na swědomie kázali sme pečet města našeho přitisknutí k tomuto listu. Datum fer. VI proxima beati Procopii anno oc. XXXVII. (DD. XV, 306).

9.

Lidé poddanj ze Slaupna swědčj, že neginý než Kuneš ze Křjčowa panem gegich gest.

We Slaupně, 12 Dec. 1437.

My susedé a lidé ze Slúpna, kromě Bílka, někdy nebožce Janowi Ospělikowi z Bydžowa, wyznávámy tiemto listem přede všemi, ktož jej uzrie, čísti neb čtúce slyšeti budú, toho dobrú pamět majíce, že ta všeca léta, jakž smy za ním byli, nikdy nám neprawil, aniž smy od koho slýchali, by kto s ním o to zbožie w Slúpně kdy které spolky měl, ani Žák z Bydžowa, než jemu smy byli samému člowěčenstwie slíbili. A potom, jest tomu dobře na 16 let neb wiece, postúpil nás a člowěčenstwie prawé kázal slíbiti panu Kunšowi z Křčowa; a tak nás p. Kuneš i podnes drží, kromě dwú člowěkú; a my smy toho nikdy p. Kunšowi nezměnili, aniž toho kdy na nás neboh Ospělik, ani na něm žádal. A w těch we všech létech swrchupsaných nenařiekal nás žádný, ani swrchupsaný Žák, kterým obyčejem, bychom pod koho slušeli jiného než pod pana Kunše. A když swrchupsaný Ospělik umřel, a p. Kuneš sedal w těžkém wězení Ješka Bohuňkowa z Bydžowa, tu sie w nás mocí uwieži úředníci nebožce páně Jindřichowi z Welše k jeho ku páně ruce. A když p. Kuneš sie z wězenie wyprawi, tehda mluwi se panem Jindřichem; a tak po několice nedělách káže nás swrchupsaný pán postúpiti zasie p. Kunšowi dobrowolně, i toho dworu s dědinami nebožce Ospělikowa, kromě na dwú člowěkú něco sobě platu poostawi. A my opět zasie znowa slíbimy prawé člowěčenstwie p. Kunšowi dobrowolně a jeho synu. A tak nás drží i podnes; a my pánuow jiných nemámy, než pána boha a jej. A to bychom byli hotowi osobně sezhati všudy, kdežby toho potřebie bylo; neb to jest bohďá wše wěrná prawda. A toho všeho na swědomie připrosili smy slowútných panošj, p. Mikše Petrbača z Plačic, nynie richtáre w Bydžowě, a p. Kunše z Woděrad, aby swé pečeti ráčili přitisknúti k tomuto listu, toho všeho na potwrzenie, což w něm tuto psáno stojí. Dán w Slúpně, ten čtwrtek před sw. Lucíj, r. MCCCCXXXVII. (DD. XV, 40).

10.

Týnečtj seznáwagj, že od gakžiwa auroky platjwagj pannám kláštera Týneckého, a však že páni Plichtowé z Žirotjna panstwj nad nimi sobě pozústawili.

W Týnci, 31. Jul. 1456.

Richtár, konšelé i všeca obec w Týnci městecká, tudiež obec ze wsi Týnecká, wyznáváme tiemto listem obecně přede všemi, ktož jej uzrie nebo